

Sygn. akt V KO 69/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Michał Laskowski (sprawozdawca)

w sprawie **J. A.**

skazanej z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 5 grudnia 2013 r.,

z urzędu, kwestii podstaw wznowienia postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 8 marca 2012 r., utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Z. z dnia 25 sierpnia 2011 r.,

na podstawie art. 542 § 3 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. oraz art. 547 § 2 k.p.k.

1. wznowia postępowanie,
2. uchyla wyrok Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 8 marca 2012 r., sygn. akt II AKa .../12, w części, w której utrzymał w mocy punkty 2, 3, 4, 5 i 6 wyroku Sądu Okręgowego w Z. z dnia 25 sierpnia 2011 r., sygn. akt II K .../11, i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania,
3. wydatkami postępowania wznowieniowego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynął, skierowany w trybie z art. 9 § 2 k.p.k., wniosek obrońców J. A. o wznowienie postępowania zakończony wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 8 marca 2012 r., utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Z. z dnia 25 sierpnia 2011 r. Obrońcy wnieśli o rozważenie, czy w sprawie nie zachodzi podstawa do wznowienia postępowania z urzędu związana z treścią art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. Obrońcy wskazali na fakt, że J. A. skazana została wyrokiem Sądu Okręgowego w Z. z dnia 25 sierpnia 2011 r., za przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnione w okresie od 21 stycznia 2004 r. do dnia 10 listopada 2010 r. w W., polegające na tym, że będąc zatrudnioną na stanowisku Głównej Księgowej w Zespole Szkół w W., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dokonując szeregu przelewów różnych kwot z rachunków bankowych na własne rachunki bankowe, przywłaszczyła na szkodę Zespołu Szkół, Powiatu W. i Kasy Zapomogowo-Pożyczkowej łączną kwotę 655 143,99 zł. Wyrok ten w dniu 8 marca 2012 r. utrzymany został w mocy przez Sąd Apelacyjny.

Tymczasem w dniu 30 września 2011 r. Sąd Rejonowy uznał J. A. za winną tego, że w okresie od 2 kwietnia 2004 r. do 27 września 2007 r., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc zatrudnioną na stanowisku Głównej Księgowej w Zespole Szkół przywłaszczyła pieniądze w łącznej kwocie 10 150 zł poprzez dokonywanie przelewów z rachunku szkoły na cele prywatne, działając w ten sposób na szkodę Powiatu W., to jest za winną przestępstwa z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

W ocenie obrońców J. A. skazana została dwukrotnie za to samo przestępstwo.

Prokurator Prokuratury Generalnej wniósł w pisemnym stanowisku o wznowienie postępowania zakończony prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 8 marca 2012 r., sygn. akt II AKa .../12, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Z. z dnia 25 sierpnia 2011 r., sygn. akt II K .../11 i o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w zakresie utrzymania w mocy punktu 2, 3, 4, 5 i 6 wyroku Sądu Okręgowego w Z. oraz przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wobec zaistnienia w sprawie J. A. bezwzględnej przesłanki odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k., konieczne stało się wznowienie przedmiotowego postępowania i uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 8 marca 2012 r. Porównanie treści wyroków Sądu Okręgowego w Z. z dnia 25 sierpnia 2011 r., sygn. akt II K .../11 i Sądu Rejonowego w W., sygn. II K .../11, prowadzi do wniosku, że doszło do dwukrotnego skazania J. A. za jej działania w warunkach czynu ciągłego z art. 12 k.k. w odniesieniu do takich samych działań podjętych przez nią w związku z zatrudnieniem na stanowisku Głównej Księgowej w Zespole Szkół w W. w okresie od 2 kwietnia 2007 r. do 27 września 2007 r.

Istotą czynu ciągłego z art. 12 k.k. jest przyjęcie przez ustawodawcę, że wielość zachowań podjętych w opisanych w art. 12 k.k. warunkach tworzy jeden czyn zabroniony. Czas popełnienia tego czynu to okres obejmujący powtarzające się zachowania od pierwszego do zakończenia ostatniego z nich. Opisanym powyżej wyrokiem Sądu Rejonowego w W., sygn. II K .../11, J. A. skazana została za czyn ciągły z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od 2 kwietnia 2004 r. do 27 września 2007 r. Wyrok ten uprawomocnił się z dniem 8 października 2011 r.

Z kolei wyrok Sądu Okręgowego w Z., wydany wprawdzie wcześniej, bo w dniu 25 sierpnia 2011 r. został zaskarżony i stanowił przedmiot kontroli odwoławczej przeprowadzanej przez Sąd Apelacyjny w czasie, gdy wyrok Sądu w W. był już prawomocny. Wyrok Sądu Apelacyjnego wydany został bowiem w dniu 8 marca 2012 r.

Prawomocne skazanie za przestępstwo ciągłe stwarza stan materialnej prawomocności w stosunku do okresu objętego skazaniem, także w odniesieniu do jednostkowych zachowań, które nie zostały objęte opisem czynu przypisanego (zob. m. in. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 15 czerwca 2007 r., I KZP 15/07, OSNKW z 2007 r., z. 7-8, poz. 55). Warunkiem jest tożsamość czynu. Porównanie treści wyroków Sądu Okręgowego w Z. i Sądu Rejonowego w W. zdaje się prowadzić do wniosku, że w obu wyrokach J. A. przypisano działania w tym samym miejscu i czasie, podjęte z wykorzystaniem tego samego stanowiska, realizowane w ten sam sposób i na szkodę tego samego pokrzywdzonego. Można

zatem zakładać, że w chwili wyrokowania przez Sąd Apelacyjny doszło do skazania J. A. mimo tego, że postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało już prawomocnie zakończone. Doszło zatem do spełnienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k., czego konsekwencją jest uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 8 marca 2012 r.

W trakcie ponownego rozpoznania sprawy Sąd ten, uwzględniając powyższe wywody powinien, biorąc pod uwagę treść wyroku Sądu Rejonowego w W., dokonać stosownej korekty zaskarżonego wyroku ze względu na powagę rzeczy osądzonej oraz rozstrzygnąć czy i w jakim zakresie możliwe jest przypisanie J. A. winy za zarzucane jej jednostkowe zachowania przed dniem 2 kwietnia 2004 r. oraz po dniu 27 września 2007 r.